[139]

at Cartagena, and the Sickness in consequence was so general in that City, that Mass, was celebrated only in one of their Churches.

X. Declinationes quarumdam Stellarum Australium primæ et secundæ magnitudinis, mense Junio 1738. cum methodo inveniendi horam in mari noctu, ex aspectu Crucis australis; per Dn. de la Condamine, Reg. Societ. Londin. & Acad. Reg. Scient. Paris. Socium.

Read May 11. He declinationes erute sunt ex variis 1749 Hobser ationibus habitis e quadrante tripedali, mensibus Junii annorum 1737, 1738, et sequentium, Quiti in America in latitudine 0° 13' 16" australi, in loco scilicet 11 minutis secundis magis ad austrum sito, ac locus observationis solstitiorum Dec. 1736, et Junii 1737, cujus latitudinem in commentariolo meo de distantia tropicorum observata jampridem statueram.

Notandum est præterea me in calculandis hisce declinationibus usum fuisse tabula refrætionum Petri Bouguer pro altitudine Soli Quitiensis quæ in commentariis Reg. Scient. Acad. pro anno 1738 inserta est.

In navi Argo a Canopus. Stella prima magnitudinis, et maxima fixarum uno Sirio excepto . . . 52

52 34 16

S 2

Quæ

[140]

	•		
Quæ in brachio præcedenti seu occidentali Crucis Australis (Bayero 2) magnitu- dinis mediæ inter secundam et tertiam. In pede Crucis stella, quæ Polo australi maxime vicina est e quatuor stellis quibus	•	17	32
crux constat, telescopio visa duplex apparet, nudo oculo simplex, et prima magnitudinis Qua in vertice Crucis e maxime B borealis secunda magnitudinis, in brachio	61	38	57
sequenti & secunda magnitudiuis .	58	15	5
In pede Centauri præcedenti seu occiden- tali y primæ magnitudinis In pede sequenti Centauri a primæ mag-	59	5	3 <i>5</i>
• •	50	44	56

Jampridem Panamæ observantes mense Januario anni 1736. animadverteramus repetitis vicibus addenda duo minuta prima circiter declinationi stellæ Canopi in Catalogo Britannico, ut latitudo loci ex observationibus prædicæ stellæ illata cum latitudine ex altitudinibus solis collecta conveniret; quæ quidem annotatio omnibus subsequentibus observationibus suit confirmata, iisque nominatim quibus innititur antecedens Canopi declinatio; e quibus colligitur major duobus minutis primis, et duobus secundis, ea, quæ ex catalogo Britannico eruitur.

Hæ omnes stellæ, de quibus supra, lucidissimæ sunt, omniumque maxime spectabiles in hemisphærio australi inter eas quæ in Europa non conspiciuntur.

[141]

In plerisque planisphæriis varie repræsentatur Crux australis, cujus situs, in his a Borea ad Austrum, in aliis ab Euro-Borea (N. E.) ad Austro-Zephyrum (S. O.) dirigitur. Carta cœlestis partis cœli australis Ignatii Pardies schema Crucis australis exhibet duplex, unum scilicet in illa, alterum in hac directione, quarum prior vera est.

Crux itaque australis, cum in meridiano versatur, recta apparet, id est, horizonti perpendicularis, ideoque absque errore sensibili nautis inservire potest ad horam inveniendam, cognita differentia temporis inter transitum ipsius per meridianum ac solis, methodo sequenti

ad praxim nautis facilem accommodata.

Ex repetitis observationibus ad annum præsentem 1749. redactis, colligo, quatuor minuta prima cum dimidio circiter interesse inter mediationem stellarum L'et & in pede et capite Crucis australis, prioremque appellere ad meridianum minutis fere 12, postquam in boreali hemisphærio culminavit primum arietis punctum. Ex tabula igitur mediationis primi puncti arietis, qualem exhibet libellus qui singulis annis prodit in lucem sub titulo Notitia Temporum (Connoissance des Tems) hora vera noctu in mari facillime obtinebitur ex aspectu Crucis australis, attendendo qua hora Crux videbitur recta, et horizonti perpendicularis, seu porius, quando per tempus licuerit, filo, vel funiculo, appenso, pondere verticaliter tenso, et ex manu suspenso, observando illud momentum quo stellæ (in pede, et a in capite Crucis australis hinc et hinc a perpendiculo æqualiter distare videbuntur. Hæc ex parte orientali, illa ex occidentali; nempe quo temporis puncto hæc fili positio obtinebit, vix uno minuto errabit in hora vera, addendo 15 minura primæ,

[142]

prima, horæ mediationis primi puncti arietis, quæ ex prædicta tabula, emendata meridianorum calculatoris et observatoris differentia, concludetur.

Stella & in pede Crucis ideo maxima inter quatuor apparet, quod nudo oculo visa coalescie cum altera exigua, quæ quatuor aut quinque minutis secundis post illam appellit ad meridianum, quæque telescopio observato australior est minuto cum 31 secundis; distantia micrometro mensurata.

Pes sequens sive orientalior Centauri a, stella primæ quoque magnitudinis, quæ capellam videtur æmulari, imo sul ore et magnitudine superare, etiam duplex est, constatque duabus stellis, quarum minor e majoris sinu emergere vix nota ur optimo tel scopio tripedali. Hæc etiam illa borea ior est, ac paulo austral or.

Ludovicus Feuilleus, qui unam et aiteram telefeopio 18 pedum observavit, majorem tert æ, minorem quartæ magnitudinis statuit, quod propriis observationibus confirmare mihi non licuit; sed perperam idem auctor pedem Centauri in quo hæ duæ stellæ unitæ conspiciuntur, Borealem nuncupat. Observata ab ipso Feuilleo anno 1710. die Feb. 26, in civitate Conceptionis Chilcensis ejustem stellæ declinatione, quam 39 minutis majorem alterius pedis declinatione statuit.